

Yargıtay 12. CD E.2025/8800 K.2026/2730 (23.03.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2025/8800 E. , 2026/2730 K.

"İçtihat Metni"

B O Z M A Ü Z E R İ N E

MAHKEMESİ:Ceza Dairesi

SAYISI : 2025/715 E., 2025/1595 K.

SUÇ : Kişilerin huzur ve sükununu bozma

HÜKÜM : Mahkûmiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ: Temyiz isteminin esastan reddi ile hükmün onanması

Bozma kararı üzerine yapılan yargılama sonucunda sanık hakkında kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan kurulan hükmün sanık tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde 5271 sayılı CMK'nın 298/1. maddesindeki temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle işin esasına geçildi, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında ısrarlı takip suçundan 5237 sayılı TCK'nın 123/A ve 53/1-2-3 maddeleri gereğince 1 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince dosya üzerinden yapılan istinaf incelemesinde; sanığın istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesinin kararının kaldırılmasına ve sanığın üzerine atılı suçtan 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi gereğince beraatine karar verilmiştir. Dairemizce katılan vekilinin temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesince kurulan hükmün bozulmasına karar verilmiş, bozma üzerine yapılan yargılamada sanığın 5237 sayılı TCK'nın 123/1, 62/1, 50/1-a, 52/2-4, 63. maddeleri gereğince 2 ay 15 gün hapis cezası karşılığı 1500,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına ve mahsuba karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca temyiz isteminin esastan reddi ile hükmün onanmasına karar verilmesi görüşünü içeren Tebliğname ile dava dosyası Daireye tevdi edilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Sanığın temyiz sebepleri, Üzerine atılı suçların unsurlarının oluşmadığına ve ek savunma hakkı verilmeden mahkûmiyet kararı verilmesine ilişkindir.

III. OLAY OLGULAR

İlk Derece Mahkemesince, dosyada mevcut belge ve bilgiler, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde alınan beyanlarla birlikte dikkate alınarak yapılan değerlendirmede; sanığın olay günü akşam 19.15 sıralarında yolda yürüdüğünü gördüğü katılanı yakın mesafeden takip etmeye başladığı, etrafta oyun oynayan çocukları kastederek katılana "korktun mu çocuklardan" diyerek katılan ile konuşmaya çalıştığı, sanığın gülerek bu kez de katılana "nerelisin, senin ne işin var burada, niye buralara geldiniz, ne iş yapıyorsun" şeklinde sorular sorduğu, akabinde katılanı geçerek yeniden yanına yaklaştığı, sanığın alkollü olduğunu hisseden ve kendisine fiziksel temasta bulunabileceğini düşünen katılanın yaklaşık 300 m. takip edildikten sonra kaçarak olay yerinden uzaklaştığı, böylece sanığın üzerine atılı ısrarlı takip suçunu işlediği sabit görülerek mahkûmiyetine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince yapılan incelemede; sanığın üzerine atılı suçun yasal unsurlarının oluşmadığı gerekçesiyle İlk Derece Mahkemesinin kararının kaldırılmasına ve sanığın 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi gereğince beraatine karar verilmiştir.

Dairemizce yapılan temyiz incelemesinde sanığın eylemine ilişkin 5237 sayılı TCK'nın 123/1. maddesinde düzenlenen kişilerin huzur ve sükununu bozma suçu yönünden değerlendirme yapılması yerine delillerin takdirinde hataya düşülerek yazılı şekilde sanığın beraatine karar verilmesi nedeniyle Bölge Adliye Mahkemesinin kararının bozulmasına karar verilmiştir.

Bozma üzerine Bölge Adliye Mahkemesince yapılan yargılama sonucunda sanığın 5237 sayılı TCK'nın 123/1. maddesi gereğince mahkûmiyetine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE VE KARAR

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, incelenen dosya kapsamına göre, sanığın sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

5237 sayılı TCK'nın 123/1. maddesinde düzenlenen kişilerin huzur ve sükununu bozma suçunun 5271 CMK'nın 253/1. maddesi gereğince uzlaşmaya tabî olduğu, değişen suç vasfına göre Bölge Adliye Mahkemesinin uzlaşma hükümlerinin uygulanmasına ilişkin eksikliği gidermediği anlaşılmakla, 6763 sayılı Kanun'un 35. maddesi ile değişik 5271 sayılı CMK'nın 254. maddesi uyarınca aynı Kanun'un 253. maddesinde belirtilen esas ve usûle göre uzlaştırma işlemleri yerine getirilip, sonucuna göre sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Hukuka aykırı olup, açıklanan nedenle sanığın temyiz istemi yerinde görüldüğünden sair yönleri incelenmeyen İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesinin kararının 5271 sayılı CMK'nın 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/2. maddesi uyarınca İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

23.03.2026 tarihinde karar verildi.